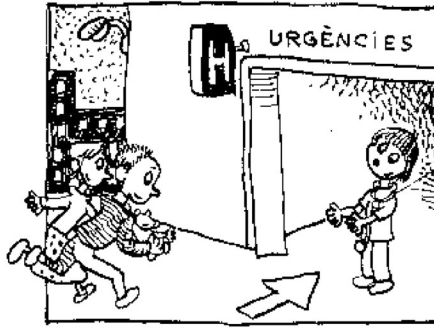

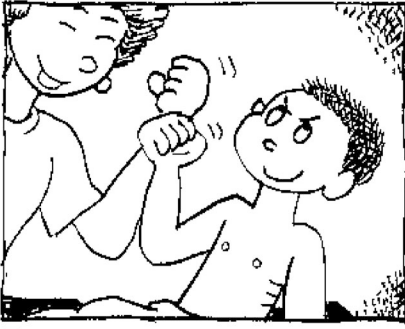
Hi havia un nen molt petit
que es va posar malalt

i s'estava a l'hospital
una llar ben especial

Com tot bon esportista
no va perdre el món de vista

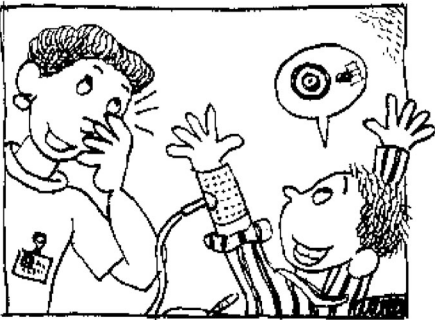
El vailet era eixerit
i volia competir

i amb l'ajut dels familiars
molts partits es va inventar

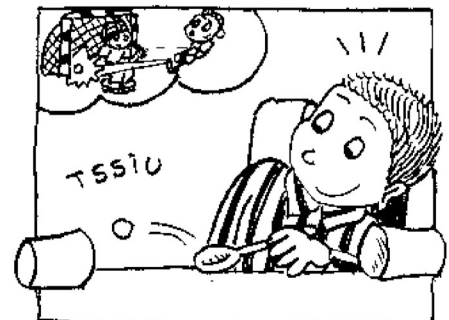
La tauleta de dinar
era la pista de jugar

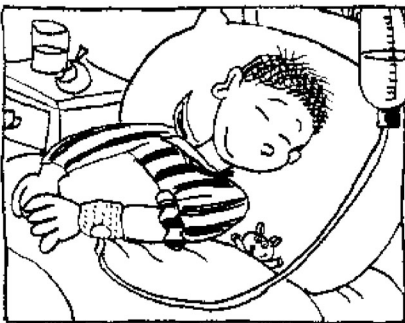
una oliva o un paper
per fer de bola anava bé

i, amb el sèrum fent camí,
la cullera era l'estic,

dos gotets, les porteries
apa! som-ni! punteria!

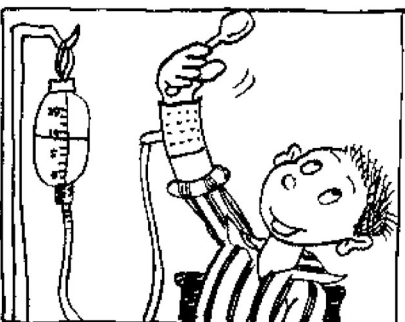
Acabat el partidet
a descansar al llit

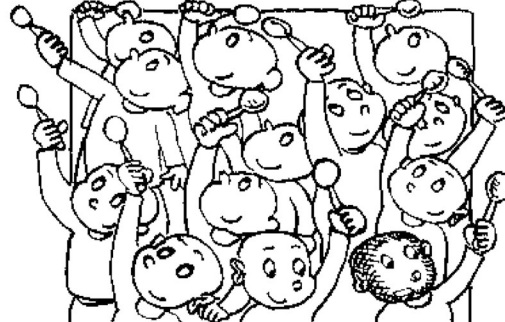
Amb dosis d'imaginació
el temps passa molt millor

Ja veieu que fent esport
es lluita estfa el que es pot

I vet ací que la cullera
ha adquirit força soiera

i ajuda els petitons
perquè són uns campions

Història
de la cullera
d'en Joan

TEXT: ANNA PARÉS,
DIBUXXOS: Pilarius